

Sygnatura akt: I C 879/17 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ludmiła Dulka - Twarogowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Arleta Ratajczak

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2018 roku w Wąbrzeźnie na rozprawie

sprawy z powództwa: **(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.**

przeciwko: **D. K. (1) (poprzednio K.)**

- o zapłatę

1) oddała powództwo w całości;

2) ustala, że koszty procesu ponosi strona powodowa;

3) ustala i przyznaje wynagrodzenie dla kuratora ustanowionego dla nieznaney z miejsca pobytu pozwanej D. K. (1) (poprzednio K.) - adw. M. G. prowadzącej Kancelarię Adwokacką w W. przy ul. (...) w kwocie 110,70 zł (w tym podatek VAT 20,70 zł) i nakazuje wypłacić je w zakresie kwoty 90,00 zł z zaliczki uiszczoney przez stronę powodową i zaksięgowanej pod poz. 500028487568 oraz w zakresie kwoty 20,70 zł tymczasowo ze Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie;

4) nakazuje pobrać od powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie 20,70 zł (dwadzieścia złotych siedemdziesiąt groszy) tytułem wydatku poniesionego tymczasowo przez Skarb Państwa na poczet wynagrodzenia kuratora.

Sędzia Sądu Rejonowego

Ludmiła Dulka - Twarogowska

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

- (...)

-(...)

(...)

SSR Ludmiła Dulka - Twarogowska

W., dnia 29 sierpnia 2018 r.

UZASADNIENIE

W dniu 9 sierpnia 2017 roku powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., działający przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, skierował do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym wnosił o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej D. K. (2) (obecnie K.) kwoty 368,23 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, iż dochodzoną wierzytelność nabył od (...) S.A. W. na podstawie umowy przelewu wierzytelności, a wynikała ona z naliczenia przez pierwotnego wierzyciela kary umownej za brak zwrotu dekodera po rozwiązaniu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (k.2-4).

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 3 października 2017 roku, wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, przekazał wskazaną sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wąbrzeźnie, jako sądowi właściwości ogólnej pozwanej (k.4v).

Zarządzeniem przewodniczącego z 26 marca 2018 roku dla pozwanej nieznaney z miejsca pobytu został ustanowiony kurator procesowy w osobie adwokata (k.58).

W odpowiedzi na pozew kurator pozwanej wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia i domagał się zasądzenia na swoją rzecz wynagrodzenia. W uzasadnieniu kurator pozwanej podał, iż umowa łącząca D. K. (1) (poprzednio K.) z pierwotnym wierzycielem obowiązywała do 8 sierpnia 2013 roku, a zatem pozwana winna dokonać zwrotu dekodera do 8 września 2013 roku. Skoro pozew wpłynął do Sądu 9 sierpnia 2017 roku, nastąpiło to po upływie 3-letniego terminu przedawnienia (k.74-77).

Powód w kolejnym piśmie procesowym podtrzymał swoje żądanie i podał, że jego poprzednik prawny wystawił w dniu 17 maja 2016 roku notę obciążeniową z terminem płatności wyznaczonym na 31 maja 2016 roku, a wymagalność roszczenia należy liczyć od daty wymagalności zapłaty z tytułu wskazanej noty (k.82-83).

Kurator pozwanej na rozprawie w dniu 4 lipca 2018 roku podtrzymał swoje stanowisko (k.84 - czas zapisu: od 00:03:02), a w piśmie datowanym na 11 lipca 2018 roku powołując się na treść art. 120 § 1 k.c. podał, że roszczenie powoda zależało od podjęcia określonej czynności, tj. wystawienia noty obciążeniowej, a skoro mógł to uczynić w sierpniu 2013 roku, to od tej daty należy liczyć początek biegu terminu przedawnienia, który upłynął w sierpniu 2016 roku (k.87).

Sprawa podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 lutego 2011 roku pozwana D. K. (1) (poprzednio K.) zawarła z operatorem świadczącym usługi tv - (...) S.A. z siedzibą w W. umowę abonencką nr (...) w promocji „(...) P. – Z. (...)”, na okres 29 miesięcy. W oparciu o wskazaną umowę (...) S.A. udostępnił pozwanej dekodery S. E. (...) wraz z kartą dekodującą, które stanowiły jego własność. W myśl § 6 ust. 9 i 11 regulaminu świadczenia usług, w przypadku rozwiązania bądź wygaśnięcia umowy, na pozwanej ciążył obowiązek zwrotu udostępnionego urządzenia dekodującego i karty w terminie 30 dni od rozwiązania/wygaśnięcia umowy pod rygorem zapłaty kary umownej w wysokości określonej w cenniku. Zgodnie z cennikiem sprzętu operatora, wartość dekodera otrzymanego przez pozwaną wynosiła 340,00 zł.

Okoliczności bezsporne, ponadto dowody:

- umowa abonencka (k.33-33v);

- protokół odbioru sprzętu (k.34);

- **cennik (k.36);**

- **regulamin świadczenia usług (k.37-38v).**

Ponieważ po rozwiązaniu w dniu 19 sierpnia 2012 roku umowy abonenckiej nr (...) D. K. (1) (poprzednio K.) nie zwróciła (...) S.A. udostępnionego dekodera, 17 maja 2016 roku operator wystawił notę obciążeniową nr (...), w której obciążył pozwaną karą umowną w wysokości 340,00 zł z tytułu braku zwrotu sprzętu (...), z terminem płatności do 31 maja 2016 roku.

Okoliczności bezsporne, ponadto dowód:

- **nota obciążeniowa (k.35).**

W dniu 14 lipca 2016 roku (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem nr 1 zawierającym wykaz wierzytelności. Na podstawie tej umowy pierwotny wierzyciel dokonał przelewu na stronę powodową wierzytelności względem pozwanej opiewającej na kwotę 340,00 zł, o czym zawiadomił ją pismem z 5 sierpnia 2016 roku. Jednocześnie powód wystosował do pozwanej wezwanie do zapłaty w terminie 21 dni od daty jego doręczenia kwoty 344,24 zł, na którą składały się należność główna wraz z odsetkami wynoszącymi 4,24 zł.

Okoliczności bezsporne, ponadto dowody:

- **umowa przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem nr 1 (k.27-31);**

- **zawiadomienie o zmianie wierzyciela (k.39v);**

- **wezwanie do zapłaty (k.39);**

- **potwierdzenie nadania (k.40).**

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powód dochodził spełnienia przez pozwaną zobowiązania z umowy abonenckiej w związku z przelewem wierzytelności na jego rzecz, wynikającego z naliczenia kary umownej za brak zwrotu udostępnionego sprzętu dekodującego.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Natomiast z treści § 2 tego przepisu wynika, że wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Wierzytelność przechodzi na nabywcę solo consensu, tj. przez sam fakt zawarcia umowy przelewu. Dłużnikowi zaś przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie (art. 513 § 1 k.c.).

Łącząca pierwotnego wierzyciela z pozwaną umowa abonencka stanowiła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, którą reguluje art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U.2014.243).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie miał charakter bezsporny. Zastępujący nieobecną pozwaną kurator procesowy nie kwestionował faktu, ani skuteczności umowy przelewu zawartej pomiędzy powodem a pierwotnym wierzycielem, nie negował zawarcia przez pozwaną umowy abonenckiej z pierwotnym wierzycielem oraz zasadności obciążenia jej karą

umowną za brak zwrotu sprzętu dekodującego sygnał tv. Podniósł natomiast zarzut przedawnienia roszczenia, co i tak w aktualnym stanie prawnym wymagałoby zbadania przez Sąd z urzędu.

Ustawowym skutkiem przedawnienia jest powstanie po upływie jego terminu po stronie tego, przeciwko komu przysługuje roszczenie, uprawnienia do uchylenia się od jego zaspokojenia (tzw. zarzut peremptoryjny). Wykonanie tego uprawnienia powoduje, że roszczenie już nie może być skutecznie dochodzone. Przedawnione roszczenie zmienia się w tzw. zobowiązanie naturalne, którego cechą jest niemożność jego przymusowej realizacji.

Należy wskazać, iż roszczenie pierwotnego wierzyciela pozostawało w związku z prowadzeniem przez niego działalności gospodarczej, a tak ustalona kwalifikacja nie mogła ulec zmianie z powodu zmiany podmiotowej po stronie wierzyciela, dlatego Sąd przyjął, iż termin jego przedawnienia wynosił 3 lata (art. 118 k.c.). Z kolei roszczenie o odsetki z tytułu opóźnienia, jako roszczenie okresowe, przedawniało się w terminie 3-letnim zgodnie z art. 118 k.c., nie później jednak niż z upływem terminu, w którym przedawniało się roszczenie o zapłatę kwoty głównej (vide: wyrok SN z 20. (...), sygn. IV CSK 134/05, Legalis nr 156806).

Jako datę wymagalności roszczenia za brak zwrotu sprzętu dekodującego powód wskazał dzień 1 czerwca 2016 roku, argumentując, iż pozwana była zobowiązana do 31 maja 2016 roku dokonać zapłaty kwoty 340,00 zł stwierdzonej notą obciążeniową nr (...).

W ocenie Sądu ustalenie w taki sposób daty wymagalności roszczenia nie mogło zasługiwać na aprobatę. Analiza art. 120 k.c. in fine prowadzi do wniosku, iż początek biegu terminu przedawnienia nie powinien być utożsamiany z dniem faktycznego podjęcia „określonej czynności przez uprawnionego”, ponieważ we wskazanym przepisie chodzi o dzień, w którym wierzyciel mógł tego dokonać w obiektywnie najwcześniejszym możliwym terminie. Powiązanie początku biegu terminu przedawnienia z samą okolicznością wystawienia noty obciążeniowej zawierającej termin spełnienia świadczenia prowadziłoby do stanu, w którym to do wierzyciela należałoby decydowanie, kiedy roszczenie ulegnie przedawnieniu, a dłużnik mógłby pozostać związany w nieskończoność, co skutkowałoby obejściem zakazu przewidzianego w art. 119 k.c. Dokonanie ustalenia, kiedy uprawniony mógł najwcześniejszym podjąć czynność, o której mowa w analizowanym przepisie, powinno być dokonane in casu, po przeprowadzeniu analizy konkretnego stanu faktycznego, ponieważ nie jest możliwe stworzenie uniwersalnej zasady odnoszącej się do wszystkich przypadków.

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, iż rozwiązanie umowy abonenckiej łączącej pozwaną z pierwotnym wierzycielem miało miejsce 19 sierpnia 2012 roku. Rozwiązanie umowy zaktualizowało wynikający z regulaminu świadczenia usług obowiązek pozwanej do zwrotu operatorowi udostępnionego dekodera w terminie 30 dni, a więc do 19 września 2012 roku. Pierwotny wierzyciel miał zatem możliwość wystawienia noty obciążeniowej za niezwrócenie sprzętu najwcześniejszym 20 września 2012 roku, dlatego w ocenie Sądu to właśnie od tej daty należy liczyć początek biegu terminu przedawnienia. Do upływu 3-letniego terminu przedawnienia doszło więc 21 września 2015 roku, a skoro pozew w niniejszej sprawie został wniesiony dopiero 9 sierpnia 2017 roku, roszczenie powoda było przedawnione i nie może korzystać z ochrony.

Mając powyższe na uwadze, w pkt 1 wyroku Sąd w całości oddalił powództwo.

W pkt 2 wyroku ustalono, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, iż koszty procesu ponosi strona powodowa, która w całości przegrała spór sądowy.

W pkt 3 wyroku Sąd przyznał kuratorowi ustanowionemu dla nieznannej z miejsca pobytu pozwanej wynagrodzenie w kwocie 110,70 zł (90,00 zł + VAT), ustalonej na podstawie obowiązujących w dacie wniesienia pozwu: § 1 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U.2013.1476) w zw. z § 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800).

Ponieważ w zakresie przyznanego kuratorowi wynagrodzenia, ze środków Skarbu Państwa została tymczasowo wydatkowana kwota 20,70 zł, w pkt 4 wyroku Sąd nakazał jej pobranie od powoda na rzecz tegoż Skarbu Państwa.

Sędzia Sądu Rejonowego

Ludmiła Dulka-Twarogowska

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

W., 25 września 2018r.

SSR Ludmiła Dulka-Twarogowska